

РЕШЕНИЕ

№ 2460

гр. София, 11.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 12.02.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **4949** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 54, ал.2 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/, във връзка с чл.145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба, подадена от името на Г. Р. И., представляван от адв. Б., с пълномощно по делото, против отказ, обективиран в писмо изх. № 94-216-22-10-5430/18.03.2013г. на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър – С. (СГКК). Отказът е постановен по молба на жалбоподателя рег. № 94-216/03.01.2013г. на СГКК, за отстраняване на явна фактическа грешка (ЯФГ) в заповед № РД-18-3/11.01.2012г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър (АГКК) при отразяване в кадастралната карта и кадастралните регистри (КККР) на [населено място] на поземлени имоти с идентификатори 00357.5359.19 и 00357.5359.449. Жалбоподателят, по изложените в жалбата съображения, моли да се отмени отказа, да се поправи явната фактическа грешка и да му се присъдят направените разноски по делото.

Ответникът чрез процесуалния си представител адв. Н. М. изразява становище за недопустимост на жалбата, а по съществото ѝ я намира неоснователна.

Заинтересованата страна (ЗС) С. П. И. в писмено становище излага доводи за липса на активна процесуална легитимация за ответника. ЗС Т. Д. И. не изразява становище по жалбата. ЗС Г. Р. Б. е представлявана от адв. Е. Ж., назначена от съда за особен представител на тази страна съобразно чл.47, ал.6 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) във вр. с чл.144 АПК. Особеният представител на тази ЗС поддържа жалбата и

моли да бъде уважена.

След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е депозирана в срок и от адресат на отказа, поради което е допустима. Процесното писмо по естеството си представлява индивидуален административен акт, тъй като с него е постановен изричен, мотивиран отказ по искане на жалбоподателя да бъде изменена съществуващата ККР чрез допускане поправка на грешка. Този смисъл има постъпилата молба от жалбоподателя Г. И. - с нея е поискано поправяне на явна фактическа грешка в отразяването на процесните имоти с идентификатори 00357.5359.19 и 00357.5359.449. От страна на агенцията е последвал отговор на молбата с въпросното писмо. В чл. 21, ал. 1 на АПК е посочено определението на индивидуален административен акт, според което той представлява волеизявление на административен орган, което може да бъде направено изрично, изразено чрез действие или бездействие. Освен това, като административен акт е определен и отказът да бъде издаден такъв акт, независимо дали той е оповестен изрично, мълчаливо или чрез конклюдентни действия. В случая писмото на началника на СГКК представлява волеизявление – изричен отказ, следователно то следва да се приеме за отказ за издаване на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 и подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съдът в настоящия състав намира ирелевантни към спора доводите, че според приложената скица от 2007г., отразяваща действащия план от 2001г., процесният имот е цял и неразделен; че по силата на регулацията двата имота са съсобствени и очевидната фактическа грешка не може да бъде преписана от предишния регулационен план. Без значение е обстоятелството, че двата имота са в несъответствие с разпоредбата на чл. 14, ал. 4 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) – всички урегулирани поземлени имоти да имат лице (изход) към улица, по изключение към алея или парк. Това е така, тъй като изискванията към създаването на подробни устройствени планове не са относими към създаването на кадастър на съществуващите поземлени имоти.

В процесния отказ е посочено, че жалбоподателят не е заинтересовано лице, понеже в КККР не присъстват данни за него като имащ право на собственост или друго вещно право върху процесния имот. Жалбоподателят е представил доказателства в за съществуването на такива права. Те биха имали значение при упражнено в срок право на жалба против заповедта за одобряване на КККР, с № РД-18-3/11.01.2012г. на изпълнителния директор на АГКК, публикувана в Неофициалния раздел на Държавен вестник, бр.16/24.02.2012г. Не се установява, нито се твърди тя да е била обжалвана, поради което съдът в настоящия състав приема, че в частта си за имотите с процесните идентификатори тази заповед е влязла в сила и подлежи на изменение само по законоустановения за това ред. Аналогично, неотнесими са доводите относно неправилността на отразяването на двата имота в КККР, както и причините за тази неправилност – подобни обстоятелства биха били релевантни в производство по оспорване на заповедта за одобряване на тези КККР, но са неотнесими към оспорения в настоящето производство акт – отказ за допускане поправка на грешка в тях. Такава поправка след влизане в сила на заповедта за одобряване на КККР се извършва съгласно чл. 53, ал.2 и ал. 3 от ЗКИР по молба на заинтересовано лице чрез съставяне на акт за непълноти и грешки, или при представено съдебно решение, с което е

разрешен съществувал между заинтересуваните собственици спор за материално право. В тази връзка следва да се отбележи и, че с молбата си до СГКК от 03.01.2013г. жалбоподателят не е направил искане да бъде записан в кадастралния регистър в качеството си на наследник на С. Р. И., поради което преписката не следва да бъде изпращана на ответника за произнасяне в този смисъл.

Поради изложените съображения и като прецени оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав намира, че отказът е издаден в установената форма и от компетентен орган, предвид заповед № РД-13-59/16.03.2012г. на изпълнителния директор на АГКК, представена по делото; при това не е допуснато нарушение на административнопроизводствените правила, отказът е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.4 АПК, разноските по делото остават за жалбоподателя така, както са направени.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. Р. И., с ЕГН [ЕГН], против отказ, обективиран в писмо изх. № 94-216-22-10-5430/18.03.2013г. на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър - С..

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: